

Hľad' svojej nohe rovný chodník nájsť...

Zatvorili sme dvere za starým rokom s vďačnosťou za všetko, čo sme v ňom prežili a vykročili sme na novú cestu 2012. Hneď prvý deň nového roka je aj medzinárodným dňom pokoja a výročným Dňom vzniku Slovenskej republiky. Tu, kde sme sa narodili, kde sme vyrastali, kde sme dostali svoju výchovu, zrástli sme s prírodou a kultúrou tejto zeme, tu je naša vlasť. Aj keď sa z rozličných dôvodov môžeme ocitnúť v rôznych iných krajinách, vlasť máme len jednu. Iba človek, ktorý má vlasť, ktorý je zakorenený doma, môže vyrovnanne komunikovať z ľuďmi iných krajín a kultúr, môže žiť a pôsobiť v inom

národnom spoločenstve. Vie, kým je, čo môže dať tým druhým a čo môže od nich prijať.

Nový rok máme pred sebou ako čistý list papiera, na ktorý práve začíname písať. Ako budeme žiť v našej rodine, v našej dedine, na Slovensku, to závisí od každého z nás. Každý môže byť užitočný pre celok, pre spoločenstvo, v ktorom žije. Čerpajme z týchto krásnych sviatkov, ktoré sme práve prežili. Sviatočné dni sú iba ostrovčekmi v mori každodenných povinností, kedy môžeme trochu pookriať, načerpať nových síl a uvedomiť si svoju dôstojnosť, ale sú veľmi potrebné, sú príležitosťou, aby sme sa zastavili a skontrolovali sa, či dobre ideme, či si múdro počíname.

Úprimne prajeme všetkým nám, aby sme každý deň nového roka vykročili tým správnym smerom, aby bol každý náš krok požehnaný, aby nás neustále sprevádzal úsmev na tvári, aby sme boli zdraví a šťastní v tom vedomí, že žijeme tu, kde sa s nami počíta, kde sme milovaní a vždy vítaní.

Na každom z nás záleží, ako a v akom prostredí budeme žiť a čo odovzdáme svojim deťom a vnukom.

Muž, ktorý sadil stromy

Spisovateľ Jean Giono vo svojej poviedke opisuje premenu vyprahnutej púšte na zaslúbenú zem nezištným úsilím jediného človeka pastiera menom Elzéard Bouffier.

Vo svojej mladosti sa vybral na turistiku do hornatej časti Francúzska, kde kedysi žili drevorubači, ktorí pálili drevené uhlie. Nikto si nevšimol, ako sa krajina za dlhé obdobie postupne zmenila na pustatinu, kde zmizli najprv stromy, potom voda a zvieratá. Ľudia, ktorí tu predtým žili, pomreli alebo sa odsťahovali. Rástli tam len divé levandule a skuvíňal divý vietor.

Elzéard stratil jediného syna a potom aj manželku, zostal sám. Nezúfal, ešte chcel byť užitočný pre druhých. Odišiel do pustatiny, kde choval ovce, neskôr včely, a sadil stromy. Nezaujímal sa o vojny, o politiku, o to, čo robili druhí. Robil to, čo vedel a mohol, a nestaral sa, či mu niekto za to prejaví uznanie. Sadil a sadil.

V tejto jeho práci nebol ani náznak egoizmu, nečakal za to nijakú odmenu. Dlhodobým úsilím a svojou vytrvalosťou vysadil veľký, nádherný les, kde sa po rokoch opäť objavila vo vyschnutých potokoch voda, prišli zvieratá a napokon aj mladí ľudia, ktorí tu našli svoj domov. Takto jeden človek obyčajnou prácou premenil pustý kraj v krajinu, kde bolo šťastím žiť a bývať. Jeho príkladná šľachetnosť a nezabudnuteľný ľudský charakter zanechal vo svete nezmazateľnú pečať.

SLOVO STAROSTU

Na začiatku nového roku 2012 prajem všetkým občanom veľa šťastia, zdravia a pracovných i osobných úspechov.

Som rád, že sme sa v hojnom počte stretli na Vianočnom stretnutí v kultúrnom dome, kde vládla príjemná rodinná atmosféra. Ďakujem všetkým, ktorí venovali svoj čas a energiu, aby všetko pripravili a aj našej mládeži za pekný kultúrny program. Všetkých nás potešila výstava vlastných výrobkov našich občanov, máme v našej obci veľa šikovných ľudí, na ktorých môžeme byť hrdí.

V najbližšej budúcnosti by sme chceli z vlastných finančných prostriedkov, ktoré sa minulý rok ušetrili, opraviť miestne komunikácie na hornom konci obce, kde sú už porobené prípojky vody a kanalizácie.

Zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce podhorie 15. 12. 2011

-Poslanci schválili VZN o prevádzkovom poriadku pohrebiska. Platnosť nadobúda 15-tym dňom od jeho vyhlásenia.

-Starosta obce Rudolf Martinka požiadal poslancov o uvoľnenie finančných prostriedkov z rozpočtu obce vo výške cca 7 tisíc eur na opravu miestnej komunikácie na hornom konci obce. Poslanci uvoľnenie finančných prostriedkov odsúhlasili.

-Poslanci schválili písomnú žiadosť p. Soni Marekovej o miesto knihovníčky. Po vykonaní inventarizácie s p. Evou Turskou bude knižnica otvorená každú stredu v čase od 15.00 do 17.00 hod.

OZNAMY OÚ

-Upozorňujeme občanov, že do 31.1.2012 treba nahlásiť všetky zmeny, ktoré sa dotýkajú výmery miestnych daní a poplatkov /nákup alebo predaj nehnuteľnosti, zmena stavu pôdy, kolaudácia, nadobudnutie alebo uhynutie psa, nadobudnutie hrobového miesta apod./ Občania, ktorí žiadajú zníženie poplatkov za TKO musia do tohto termínu predložiť písomnú žiadosť a poskytnúť potrebné potvrdenia.

-Zmeny poplatkov na rok 2012 oproti roku 2011:

Poplatok za TKO - RD	- 17 eur na 1 osobu
RD na rekreáciu	- 17 eur, chaty a záhradné domčeky - 12 eur
Poplatok za psa	- 10 eur
Poplatok za KD	- 70 eur

KRONIKA

Narodil sa Tomáš Masný. Rodičom srdečne blahoželáme.

ŠTATISTIKA za rok 2011 – obyvatelia

Počet obyvateľov obce k 1.1.2012 - **812** / s trvalým pobytom 787, s prechodným pobytom 25/

Priemerný vek obyvateľov obce 37,33 rokov / muži 33,88, ženy 41,07/

Prirodzený prírastok – 1 obyvateľ /počet narodených detí – 10, počet zomrelých občanov – 9/

33. SILVESTROVSKÝ VÝSTUP NA KAČKU

Podhorskí turisti už po tridsiaty tretíkrát vystúpili posledný deň v roku na 822 m vysokú Kačku. Niektorí z tých, ktorí pred 33 rokmi začínali, už nie sú medzi nami a niektorí už na vrch nevládzu vystúpiť, ale našli sa ďalší, ktorí udržiavajú túto tradíciu a pokračujú v nej. Tohto roku sa výstupu zúčastnilo 50 ľudí, najmladším účastníkom bol dvojročný Jakubko Brezání. Na vrchole Kačky sa turisti zapísali do pamätnej knihy a pokračovali hrebeňom ku krížu na Roháč. Tam sa zahriali pri ohni a posilnili sa opekanou slaninou, klobásou a vzájomne sa ponúkali, aby im

skrehnuté údy ožili, aj nejakou tou „živou vodou“ – aj to patrí k životu. Takto si utužili dobré vzťahy,

aby s novou chuťou začali ďalší rok. Odmenou za náročný výstup bol nádherný výhľad a rozprávkovo zasnežená príroda. Bodkou za krásne prežitým posledným dňom v roku bolo zapálenie vaty na Diele, čo je už tiež niekoľkoročnou tradíciou.

VIANOČNÉ STRETNUTIE

Vo štvrtok 29.12.2011 o 15.00 hodine sa v kultúrnom dome stretli rodiny, mladí i starší na tradičnom

vianočnom stretnutí rodín. V kultúrnom programe zahrli na hudobných nástrojoch nádejné talenty bratia Gelatkovci, Katka Kučerová a Martinka Šupejová. Potom sme sa všetci započúvali do príbehu „Muž, ktorý sadil stromy“, ktorý čítal Ludovít Masný. Predviedli nám ho Ján Košša, Samuel Gelatka a Erik Adamko. Zapojili sa aj Tomáš Košša, Timko Adamko, Matúš Martinka, Dominik Skladaný, Tomáš Masný a bratia Nimohajovci, Anička a Lucka Gelatková, Nikolka a Marko Kuciakovci, Martinka Masná a Lucka Skladaná. Radosť zo

života predviedli eRko tancom dievčatá Kvetka Danechová, Maruška Danková, Tereška Gelatková, Martinka Šupejová a Dianka Štanclová. Súbor Podhorčan zaspieval niekoľko vianočných a ľudových piesní a nakoniec si všetci spoločne zaspievali Tichú noc. Program moderoval Tomáš Masný. Hrou na heligónke sa predstavil náš rodák Libor Meško. Podávala sa kapustnica, tradičné vianočné púčky s makom, čaj a vynikajúci vianočný punč. Ochota a úsmev obsluhujúcich zohrievali srdcia všetkých prítomných a vytvárali príjemnú vianočnú pohodu. Vďaka patrí Irenke Masnej, Mirke Adamkovej, Ľudmilke Šupejovej, Gabike a Lenke Barčiakovej, ktorí sa postarali o občerstvenie a Márii Skladanej a Mati Masnej, ktoré pripravili výstavu našich talentovaných a usilovných občanov. Podujatie finančne zabezpečil OÚ. Na výstave boli vystavené vianočné zdobené medovníčky /Zuzana Masná,

Zuzana Brezániová, Michaela Danechová, Martina Masná/, kresby a maľby /Viliam Masný, Jakub Masný, Veronika Mojská, Ľudmila Šupejová/, umelecké fotografie /Vladimír Masný/, drevorezba /Jakub Stenchlák, Rudolf Súlovec/, pletené košíky /Ondrej Danech/, drotárske umelecké výrobky /Mária Krajčová/, drevené misky a maľované lopáre /Peter Danech/, patchworkové prikrývky a vankúše /Zuzana Svitanová/, drevené stolčeky, ozdobné mydielka, gobelíny a pletené podložky/ neb. Vincent Frátrik a Anna Frátriková/, bižutéria /Eva Vlčková/, výšivky

/Alica a Ľudovít Gelatkovci, Jozefa Mešková/, veľkonočné kraslice, šperkovnice, servítková technika /Lenka Danková, Martina Masná/, maľované tašky, náramky priateľstva /Jana Masná/, sviečky z včelieho vosku. Každý si mohol prísť na svoje.

Literárna súťaž Odkaz Karolíny Brüstleovej – svoje príspevky môžete posielat' do 31.1.2012. Hodnotené budú anonymne. Súťažné témy: Za čo vd'áčim našim otcom /predkom, kňazom, rodičom, učiteľom.../, Je lepšie byť ako mať. Tešíme sa na Vás.

UČITEĽ Z PODHORIA / III. pokračovanie/

V Rajci bol ustanovený za riaditeľa Štátnej ľudovej školy a neskôr pôsobil ako školský inšpektor. V roku 1950 ho vtedajší režim poslal do zanedbaného kysuckého prostredia opäť ako obyčajného učiteľa. Počas pôsobenia v Starých Bystriciach dostal v roku 1956 vyznamenanie „Zaslúžilý učiteľ“. Vtedajší denník *Rudé právo* pri tejto príležitosti o ňom uverejnilo 5. februára 1956 článok s nadpisom *NA ÚHORECH / Ze života vesnického učitele/*. Nasledujúce riadky sú výberom z tohto článku.

Keď sa v roku 1950 na Kysuciach v Starých Bystriciach zriaďovala škola 2. stupňa, neskoršie osemročná škola, veľmi ťažko zháňali pre ňu učiteľa. Každý vzdychal: „Čo, v krčme učiť? Postavte nám školu.“ Len učiteľ Greguš s múdrosťou tridsaťročného kantora nestrácal humor: „Nie je to krása? Kde kedysi Kysučania strácali svoj rozum, tam ho teraz ich deti budú nadobúdať!“

Začiatky boli zlé. Z dvojročnej školy išli deti do druhého stupňa, ale niektoré nevedeli ani násobilku. Gazdovia radšej videli svoje deti na poli, ako v škole. Deti boli hanblivé, nevedeli vystupovať, vyrastali na pastvinách. Keď s nimi nacvičil vystúpenie, zostali stáť so sklonenými hlavami a nedostal z nich ani slovo. Bolo treba mať s nimi veľa trpezlivosti.

Všimol si, že v dedine, ani na okolí nerastú žiadne ovocné stromy. Začal teda s ovocinárstvom. Zohnal

vrúbľa, s deťmi v lese vykopali mladé plánky a zasadili doma v záhrade. Aj dospelým rozprával o ovocinárstve. Ľudia sa mu smiali: „Na Kysuciach nikdy ovocie nebude!“ alebo: „Ľudia ho rozkradnú“. - „Keby bolo zlata toľko, čo železa, nikto by ho nekradol“ – odpovedal učiteľ, a nevzdával sa. „Je treba vysadiť toľko ovocných stromov, aby sa ovocie váľalo po cestách.“ A sám pre seba uvažoval: „Ľudia myslia po starom. Bieda ich naučila sebecktvu, lakomstvu, zbavila ich poézie. Dnes už biedy nie je, ale treba ľud naučiť tešiť sa z krásy.

Strom kvitne, neschováš ho do stodoly, očarí každého, kto ide okolo, strom vonia – každému. Ovocný strom – to je spoločná radosť, poézia, blízka každému dedinskému človeku!“

Postupne si ľudí získal, naučili sa chodiť za ním, deti posielali do školy. Trpezlivo, s láskou a porozumením citlivo ich zbavoval nevedomosti a plachosti.

Nepovažoval sa iba za učiteľa detí. V škole učí deti, pri každej príležitosti ich rodičov. Využíval každú príležitosť, ako sa k nim dostať. Veľmi skoro zistil, po čom dedinskí ľudia túžia. Najdôležitejšie je ukázať ľuďom, ako dostať z pôdy viac, než doteraz. Učil Kysučanov pestovať zemiaky tak, aby mali veľké výnosy. Na pokusnom poličku vedľa cesty, aby to ľudia mohli vidieť, sám so svojou manželkou Vilmou a so žiakmi pracoval, kopal, hnojil a obrábal pôdu a okrem zemiakov pestoval aj bôb, krmnu repu a kapustu. Učil ich, ako vykrmiť pekné prasiatko, aké dojnice dávajú najviac mlieka.

Dvakrát týždenne učil po tri hodiny v Roľníckej škole, usporadúval mičurinské výstavy, viedol dedinskú skupinu Červeného kríža a staral sa o zdravotnícku osvetu v obci.

Keď mal 54 rokov, zapísal sa na pedagogickú fakultu, diaľkové štúdium biológie a s úspechom ho vyštudoval. Hovoril: „Učiteľ sa musí sám učiť, aby mal z čoho dávať“. Sám sa podrobil odbornej skúške z včelárstva, aby mohol svoje vedomosti poskytovať iným. Ponúkali mu miesto vo výskumnom ústave, ale on nechcel ísť preč od detí.